

INVOCACIÓ

—Maura y Senyor: aparta de mi aquest plat, y fes que se 'l menji 'l Prefecte de las 17,500 pessetas!

(Dib. de NANCH.)

pogué dur á cap, perquè vaig estar á fora uns quants dies; però si m'haig de creure lo que 'm contá un empleat del funicular, resultá que l'invent y l'inventor van anar rodolant montanya avall, fins que un arbre salvador va agafar ab un bras, dich, ab una branca, al senyor Esteve, evitant un dia de dol á l'humanitat y á la ciencia.

ANTONI CANTALLOPS.

El Centre Autonomista de Dependents de Comers y de l'Industria celebrá diumenge una hermosa festa, reveladora de l'extraordinaria importancia social que ha adquirit en els cinch anys que compta de vida.

El «meeting» de Novetats, en el que hi prengueren part els senyors Saló, San-salvador, Coroleu, els diputats senyors Calvet, Rahola y Carner, y el senador senyor Abadal, resultá un acte espléndit y enlayrador de la missió civilisadora y cultural de la Dependencia industrial y mercantil, que tant bé sab conciliar sos debers professionals, ab el desenrotll de la instrucció, la propaganda de las idees autonomistas y la práctica de la caritat.

Per la nostra part aghrim al Centre 'ls quatre bonos de pa que 'ns feu á mans y que cedirem á personas necessitadas.

El dilluns al matí fou trobat mort en la seva celda el processat Ferrán, que havia de declarar el mateix dia. Estava escanyat ab la faixa, creyentse que s'havia suïcidat.

Aquest fet ha vingut á aumentar els misteris del procés terrorista.

TEATRES

PRINCIPAL.—*El testament d'Amelia.*—Lletra d'en Lluís Via y música de Carme Karr y Joan Bta. Espadaler. Pera dirho en pocas paraulas, direm que 'ls

autors han agafat la cansó popular, l'han amplificada tot que podia ampliarse, completant-la y enquadrant-la, y que, com mans que están acostumadas á tocar cosas finas, ab mans d'orfebre, han deixat á la vella y trágica cansó tot el perfum, tot el color, tot el seu encant d'exquisida al temps que salvatge poesia.

Els tres quadrets en que en Via ha dividit l'obra, curts, moguts, plens y vibrants, són plens d'hermosos versos que en Guimerà no s'ens desdiria de firmar, tenen un gran sabor de l'època en que 's fa desenrotllar l'acció, y delatan un deseixit coneixement de lo que son las taulas. Las amenassas del Rey á la Reina adúltera, en plena cambra mortuoria, són d'una alta y emocionant intensitat trágica, lo mateix que 'l diálech entre la Reina

y Amelia (mare y filla), sobriament arrancat del de la cansó.

La música (las melodías de la Sra. Karr y la instrumentació del Mestre Espadaler), casa ben bé ab l'hermosura del llibre que ha fet en Via. No s'aparta tampoch gaire de la cansó, però també la completa, l'engrandeix y tampoch la desfigura, jugantla constantment ab gran delicadesa...

Las mans de la Karr y de l'Espadaler no 'n són, de mans profanadoras, al contrari: són plenas d'unció y religiositat per la joya que tocan. Venen á ser com uns sabis restauradors. Y aixís s'explica la pulcritud ab que han treballat.

La Baró bé. Tots els altres, en absolut, reys y sotas de jochs de cartas: al menys, el dia de l'estreno.

Anéulo á veure, *El Testament d'Amelia.*

ELDORADO.—*Piu che l'amore*, tragedia moderna d'en D'Annunzio. Tanca aquesta obra un pensament preconcebut, un xich capció, allunyat de las realitats de la vida. El fatalisme impulsant á una voluntat per las vias del mal. El poeta ha escrit una obra exquisida, plena de fantasia, d'hermosura y matisos en la dicció; però per falta d'acció, per carencia de moviment, no té 'l seu lloch adequat sobre l'escenari.

Aixís, els diálechs, escrits de má de mestre, regalo de l'orella, arriban á cansar per sa reiterada difusió.

¡Oh, quina obra més hermosa pera ser llegida en el reculliment del gabinet!

Menos mal, encara, que tingué una interpretació excelent.

La Baldanello, emocionada sincerament, doná un gran valor á la creació del poeta.

Y es trobá admirablement secundada pels senyors Pezzinga, Bratti y Prosdociami.

MÚSICA

LICEU.—¡Quina casualitat! Precisament el dimecres passat, dia 25, s'estrená 'l poema dramátich *Manfred*, en qual dia 'n compliren 67 que morí 'l nostre Espronceda... No vull pas dir que Espronceda sigui l'autor de *Manfred* sinó que sugestionat l'autor de *El Diablo mundo* per las obras del gran esbojarrat lord Byron, Espronceda deixá anar la seva bullenta imaginació, produhint las obras que l'han immortalisat. Com imaginació, el nostre extremeny ne tenia al menos tanta com el célebre lord, y com á poeta l'autor del cant *A Teresa* donava tantos á l'autor del *Don Juan*.

Ara m'adono que vaig passant temps y no els parlo del *Manfred* en el poch espay que em deixa 'l campaner major.

Donchs hé: com vos he dit, s'estrená per la «Associació Musical de Barcelona» 'l poema *Manfred* qual argument és dels esbojarraments més sensats que he vist. *Manfred* és un temperament que creu y dubta, estima y

aborreix, se sent superior á tots els elements del planeta, á quins suplica que l'aconhertin, y tot seguit els envia á passeig; en fi, és un home que ni viu ni mort se dona may. Schumann, el gran músich tudesch, s'engrescá ab el poema del célebre coix, qui, á pesar de sa coixera, sempre anava corrent el món, y ascrigué una música que engalta de ple á ple ab el poema, y quan no hi há música 'ls personatges declaman. Aquests són els principals, á mes del protagonista, la fada dels Alps, Nemesi, l'ombra d'Astarté, l'abat d'sant Maurici y els quatre elements.

Tots aquests personatges els vegerem vortits d'avuy en día, tant ellas com ells. Fés sinme 'l favor de dir: ¿A qui convencen el foc, l'aire, l'aigua y la terra, ab faldills casaca? Sols als cegos, puig que si n'hi haví algun en el Liceu y estava entrenat en l'ir-gument, hi disfrutaria més que 'ls altres es-pectadors.

Els cantants, sobre tot els coros, ho feron bastant bé. El protagonista pogué ferho millor. L'orquestra, ben dirigida per Crocé Spinnelli, no semblava la mateixa.

La sinfonia en re, del mateix Schumann, molt rebé.

ORFEO CATALÁ.—El día de la Encarnació va cloure sas portas ab un concert de pessas rescalfadas; y consti que sols usen aquest terme perquè no estrenaren res aque-lla tarde.

Molts plats bons, singularment el *relleno*. són millors rescalfats que acabats de fer. Aixís ho aprecia 'l nombrós públich, aplaudint de debó.

El Palau de la Música Catalana tornarà á obrir sas portas pel próxim mes de Maig, *na-da menos* que ab l'orquestra de Berlín, dirigida pel célebre Strauss, l'autor de la discutida, però grandiosa ópera *Salomé*.

TROMPA INTRÉPIDA.

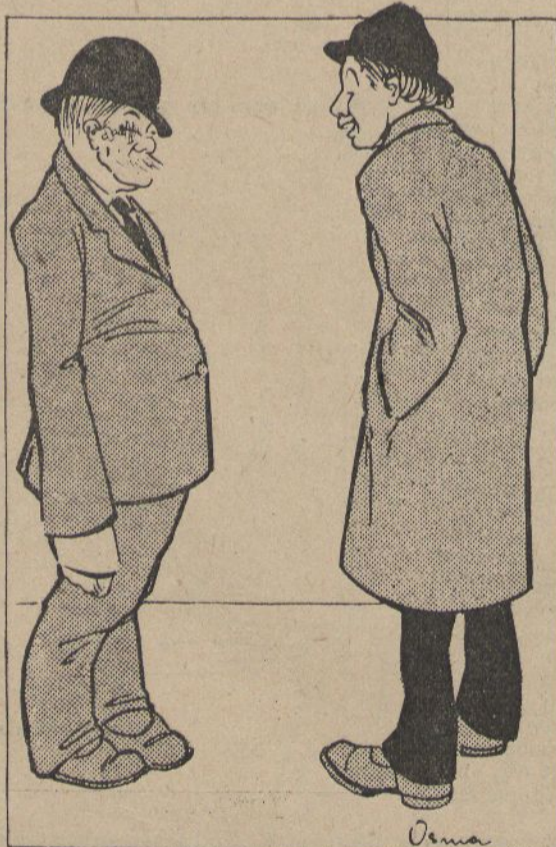
LLIBRES

PERLES DEL LLIBRE D'AMIC E D'AMAT, d'en RAMON LLULL, per *Jacinto Verdader*.—L'egregi poeta explica la génessis de aquest llibre en un prólech admirable, model de frescor y galanura. Trobantse á Mallorca, en els mateixos sitis que havia habitat l'insigne Ramon Llull, s'empapá del seu llibre, y se li torná poesia rimada. Y aixís fou com, á través dels sigles, s'efectuá 'l maridatge del filosof y del poeta, que havia de produhir un fruit tan exquisit.

Un notable proemi d'en Miquel S. Oliver encapsala l'edició, que forma part de la *Col·lecció d'obres póstumes* del gran poeta vigatà.

ÁNIMAS PERDUDAS.—Drama en quatre actes, original d'en *Francisco Xavier Godo*, representat per primera vegada en el Teatre Catalá (Romea), la nit del 10 de Desembre últim.

ENTRE ESPECTADORES

—Si que ho són de terroristas. Ab els seus enredos m'han posat el cap com una bomba.

(Dib. d'OSMA.)

RESPOSTA D'UN JURAT

—¿Y no 't'fa frente tenir que formar part del Tribunal?

—No: més m'estimo que 'm toqui ser jurat que no pas que 'm toqui 'l casco d'una bomba.

(Dib. de MARTORELL.)